

Mám veľkú radosť, milovaný brat, z horlivého nadšenia, ktoré Ťa pobáda šíriť Božiu slávu. Ved' v našich časoch pozorujeme, a nie bez zármutku, akúsi nákazlivú chorobu, ktorá sa volá indiferentizmus a šíri sa v rozličných podobách nielen medzi svetskými, ale aj medzi rehoľnými bratmi. Pritom Boh je hoden nekonečnej slávy. Preto je našou prvou a najdôležitejšou povinnosťou vzdávať mu, podľa našich skromných možností, tú najväčšiu slávu, aj keď mu takú, akú si od nás zasluhuje, nebudeme môcť nikdy vzdať, lebo sme iba slabučké stvorenia.

Lenže Božia sláva sa najviac odráža na spáse duší, ktoré Kristus vykúpil svojou krvou. Preto najvyššou a najdôležitejšou snahou apoštolského života musí byť pomôcť čím viacerým dušiam k spáse, ba aj k vyššiemu stupňu svätosti. V krátkosti poviem, ktorá cesta je najvhodnejšia na dosiahnutie tohto cieľa, čiže na šírenie Božej slávy a posvätenie mnohých duší. Boh, ktorý je nekonečná vedomosť a múdrosť, vie najlepšie, čo máme stále robiť, aby sa zväčšovala jeho sláva, a svoju vôľu nám väčšinou vyjavuje prostredníctvom svojich zástupcov na zemi.

A tak je to poslušnosť – a ona jediná –, ktorá nám spoľahlivo zjavuje Božiu vôľu. Pričom sa môže stať, že sa predstavený pomýli, ale nemôže sa stať, aby sme sa dostali do omylu my, ak poslúchneme. Z poslušnosti jestvuje len vtedy výnimka, keby predstavený prikazoval niečo, čo by nepochybne znamenalo porušenie Božieho zákona, aj keď v najmenšom; v tom prípade by nebol verným tlmočníkom Božej vôle.

Horlivosť za spásu duší (sv. Maximilián Kolbe)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 14:39

Boh a iba on je nekonečný, najmúdrejší, najsvätejší a najláskavejší Pán, Stvoriteľ a náš Otec, počiatok a koniec, múdrosť, moc i láska; toto všetko je jedine Boh. Čokoľvek je mimo Boha, má hodnotu podľa toho, aký vzťah má k tomu, ktorý je Pôvodcom všetkého a Vykupiteľom ľudí, posledným cieľom celého stvorenia. To on nám vyjavuje svoju božskú vôľu prostredníctvom svojich zástupcov na zemi a priťahuje nás k sebe a cez nás chce pritiahnúť k sebe aj iné duše a pripútať si ich dokonalejšou láskou.

Uvedom si, brat môj, aké dôstojné je – vďaka Božiemu milosrdenstvu – naše povolanie. Ved' poslušnosťou istým spôsobom prekračujeme hranice svojej malosti a prispôsobujeme sa Božej vôli, ktorá nás svojou nekonečnou múdrosťou a rozumnosťou vedie k správne konaniu. Ba celkom splývame s Božou vôľou, ktorej nemôže nijaká stvorená vec odporovať, a stávame sa silnejšími nad všetkých.

Toto je chodník múdrosti a rozumnosti, toto je jediná cesta, ktorou môžeme vzdať Bohu najvyššiu slávu. Keby jestvovala iná a vhodnejšia cesta, Kristus by nám ju bol určite svojím slovom a príkladom zjavil. Ale celý jeho život v Nazarete zhrňuje Sväté písmo do slov: „A bol im poslušný“ a jeho ďalší život nám načrtáva akoby v znamení poslušnosti. A často ukazuje, že zostúpil na zem preto, aby plnil Otcovu vôľu.

Preto milujme, nadovšetko milujme milovaného nebeského Otca. A znakom tejto dokonalej lásky nech je naša poslušnosť, ktorú treba prejaviť zvlášť vtedy, keď sa od nás požaduje obeta vlastnej vôle. Ved' nepoznáme vznešenejšiu knihu ako ukrižovaného Ježiša Krista, aby sme mohli napredovať v Božej láske.

Toto všetko ľahšie dosiahneme skrze Nepoškvrnenú Pannu, ktorej dobrotivý Boh zveril úlohu rozdeľovať jeho milosrdenstvo. Niet nijakej pochybnosti o tom, že Máriina vôľa je pre nás vôľou samého Boha. Keď sa jej zasväcujeme, stávame sa v jej rukách nástrojmi Božieho milosrdenstva, ako je aj ona v Božích rukách. Dajme sa jej teda viesť, podajme jej ruku, budme pod jej vedením pokojní a istí. Ona nám všetko zadováži, o všetko sa postará, ochotne pomôže v telesných i duševných potrebách, ona odstráni ťažkosti a tiesne.

Z Listov svätého kňaza a mučeníka Maximiliána Márie Kolbeho
(O. Joachim Roman Bar, O.F.M. Conv., ed., Wybór Pism, Warszawa 1973, 41-42; 226)